

Rada
Evropské unie

Brusel 3. května 2018
(OR. en)

7160/18

**Interinstitucionální spis:
2017/0138 (CNS)**

**FISC 132
ECOFIN 238**

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: SMĚRNICE RADY, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat

SMĚRNICE RADY (EU) 2018/...

ze dne ...,

**kteřou se mění směrnice 2011/16/EU,
pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací
v oblasti daní ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 113 a 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

¹ Stanovisko ze dne 1. března 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

² Stanovisko ze dne 18. ledna 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se vyhovělo novým iniciativám v oblasti transparentnosti daní na úrovni Unie, byla směrnice Rady 2011/16/EU¹ v posledních letech několikrát změněna. V této souvislosti směrnice Rady 2014/107/EU² zavedla společný standard pro oznamování (CRS) informací o finančních účtech v rámci Unie, který byl vypracován v rámci Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“). Tento společný standard pro oznamování stanoví automatickou výměnu informací o finančních účtech drženíh daňovými nerezidenty, a vytváří rámec pro tuto výměnu na celém světě. Směrnice 2011/16/EU byla změněna směrnicí Rady (EU) 2015/2376³, která stanoví automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem, a směrnicí Rady (EU) 2016/881⁴, která stanoví povinnou automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány týkající se podávání zpráv podle jednotlivých zemí o nadnárodních podnicích.

¹ Směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS (Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1).

² Směrnice Rady 2014/107/EU ze dne 9. prosince 2014, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 1).

³ Směrnice Rady (EU) 2015/2376 ze dne 8. prosince 2015, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁴ Směrnice Rady (EU) 2016/881 ze dne 25. května 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o povinnou automatickou výměnu informací v oblasti daní (Úř. věst. L 146, 3.6.2016, s. 8).

S ohledem na to, jak by daňové orgány mohly použít informace proti praní peněz, byla ve směrnici Rady (EU) 2016/2258¹ členskými státy uložena povinnost poskytnout daňovým orgánům přístup k postupům náležité péče a kontroly zákazníka, které uplatňují finanční instituce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849². I když byla směrnice 2011/16/EU několikrát změněna s cílem navýšit prostředky, které mohou daňové orgány použít na opatření v souvislosti s agresivním daňovým plánováním, ještě stále je zapotřebí posílit některé konkrétní aspekty transparentnosti stávajícího daňového rámce.

¹ Směrnice Rady (EU) 2016/2258 ze dne 6. prosince 2016, kterou se mění směrnice 2011/16/EU, pokud jde o přístup daňových orgánů k informacím pro boj proti praní peněz (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (2) Pro členské státy je čím dál tím těžší chránit své vnitrostátní základy daně před erozí, jelikož struktury daňového plánování procházejí vývojem, jsou mimořádně propracované a využívají výhodu ze zvýšeného pohybu kapitálu i osob v rámci vnitřního trhu. Tyto struktury sestávají obvykle z uspořádání, která zasahují do různých jurisdikcí a přesouvají zdanitelné zisky do příznivějších daňových režimů, nebo mají za účinek snížení celkové daňové povinnosti daňového poplatníka. V důsledku toho členské státy často pociťují značné snížení svých daňových příjmů, což jim brání v uplatňování daňových politik příznivých pro růst. Proto je důležité, aby daňové orgány členských států dostávaly komplexní a důležité informace o potenciálně agresivních daňových uspořádáních. Tyto informace by daňovým orgánům umožnily pohotově zasáhnout proti škodlivým daňovým praktikám a odstranit mezery přijetím právních předpisů nebo provedením náležitých posouzení rizik a daňových auditů. Ze skutečnosti, že daňové orgány jsou nečinné ve vztahu k uspořádání, o němž byly informovány, nelze vyvozovat potvrzení platnosti nebo daňového zacházení ve vztahu k takovému uspořádání.
- (3) Vzhledem k tomu, že většina uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, zasahuje do více než jedné jurisdikce, poskytování informací o nich by přineslo další pozitivní výsledky, pokud by se tyto informace vyměňovaly také mezi členskými státy. Zejména automatická výměna informací mezi daňovými orgány je důležitá, aby se těmto orgánům poskytly potřebné informace s cílem umožnit jim přijmout opatření v případě, že zaznamenají agresivní daňové praktiky.

- (4) S vědomím toho, jak by transparentní rámec pro rozvoj podnikatelské činnosti mohl přispět k tomu, aby se zakročilo proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům na vnitřním trhu, byla Komise vyzvána, aby předložila iniciativy ohledně povinného poskytování informací o uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, v souladu s opatřením č. 12 akčního plánu OECD pro předcházení erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS). V této souvislosti Evropský parlament požadoval přísnější opatření proti zprostředkovatelům, kteří napomáhají uspořádáním, jež mohou vést k vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům. Je rovněž důležité uvést, že v Prohlášení ze dne 13. května 2017 o boji proti daňovým trestným činům a jiným nezákonným finančním tokům přijatém skupinou G7 na Bari byla OECD požádána, aby zahájila jednání o možných způsobech, jak řešit problematiku uspořádání navržených k obcházení poskytování informací v rámci společného standardu pro oznamování nebo zaměřených na to, aby skutečným majitelům poskytovala úkryt pro jejich finance prostřednictvím netransparentních struktur, a aby současně také zvažila modelová pravidla povinného poskytování informací inspirovaná přístupem k uspořádáním navrženým k vyhýbání se daňovým povinnostem uvedeným ve zprávě týkající se opatření č. 12 akčního plánu BEPS.
- (5) Je třeba připomenout, jak někteří finanční zprostředkovatelé a jiní poskytovatelé daňového poradenství zřejmě aktivně pomáhali svým klientům v zatajování offshorových finančních prostředků. Kromě toho, i když společný standard pro oznamování zavedený směrnicí 2014/107/EU představuje významný krok vpřed ve vytváření transparentního daňového rámce v Unii, přinejmenším z hlediska informací o finančních účtech, může být ještě zdokonalen.

- (6) Oznamování informací o přeshraničních uspořádáních, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním může účinně podpořit úsilí zaměřené na vytvoření prostředí spravedlivého zdaňování na vnitřním trhu. V tomto ohledu by povinnost zprostředkovatelů informovat daňové orgány o určitých přeshraničních uspořádáních, která by mohla být potenciálně využita pro účely agresivního daňového plánování, představovala krok správným směrem. Za účelem vypracování komplexnější politiky by bylo rovněž nezbytné, aby si daňové orgány, jako druhý krok po oznamování informací, vyměňovaly informace se svými protějšky v jiných členských státech. Taková rozhodnutí by také zvýšila efektivnost společného standardu pro oznamování. Kromě toho by bylo důležité poskytnout Komisi přístup k dostatečnému množství informací, aby mohla sledovat řádné fungování této směrnice. Takový přístup Komise k informacím nezbavuje členské státy povinnosti oznamovat jakoukoli státní podporu Komisi.
- (7) Uznává se, že oznamování informací o přeshraničních uspořádáních, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním by mělo větší šanci dosáhnout předpokládaného odrazujícího účinku, pokud by se příslušné informace dostaly k daňovým orgánům včas, jinými slovy dříve, než jsou tato uspořádání skutečně zavedena. Aby se usnadnila práce správních orgánů členských států, mohla by se následná automatická výměna informací o těchto uspořádáních provádět každé čtvrtletí.

- (8) V zájmu zajištění řádného fungování vnitřního trhu a zabránění mezerám v navrhovaném rámci pravidel by měla být oznamovací povinnost uložena všem subjektům, které jsou obvykle zapojeny do navrhování, uvádění na trh, organizování nebo řízení realizace přeshraniční transakce nebo série takových transakcí, které se mají oznamovat, a také těm, kteří poskytují pomoc nebo poradenství. Neměla by se přehlížet ani skutečnost, že v některých případech by oznamovací povinnost nebyla vymahatelná ve vztahu ke zprostředkovateli z důvodu zákonné profesní mlčenlivosti nebo proto, že zprostředkovatel neexistuje, jelikož daňový poplatník například navrhuje a realizuje určité schéma interně. Bylo by tudíž zásadní, aby za takových okolností daňové orgány neztratily možnost získávat informace o daňových uspořádáních, která potenciálně souvisí s agresivním daňovým plánováním. Oznamovací povinnost by proto bylo nezbytné přesunout na daňového poplatníka, který má v těchto případech z uvedeného uspořádání přínos.
- (9) Uspořádání agresivního daňového plánování se v průběhu let vyvíjela, jsou čím dál tím složitější a podléhají neustálým změnám a úpravám v reakci na obranná protiopatření daňových orgánů. Uváží-li se tato skutečnost, pak by spíše než vymezit pojem agresivního daňového plánování bylo účinnější usilovat o podchycení uspořádání, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, sestavením seznamu rysů a prvků transakcí, které jasně naznačují, že dochází k vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužívání daňového systému. Tyto náznaky jsou označovány jako „charakteristické znaky“.

- (10) Vzhledem k tomu, že hlavním cílem této směrnice o poskytování informací o přeshraničních uspořádáních, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním, by mělo být zajištění řádného fungování vnitřního trhu, je důležité, aby se na úrovni Unie neregulovalo to, co překračuje rámec nezbytný pro dosažení těchto cílů. Právě proto je třeba, aby se jakákoli společná pravidla omezovala na poskytování informací o přeshraničních situacích, tedy situacích zahrnujících buď více než jeden členský stát, nebo členský stát a třetí zemi. Za těchto okolností lze z důvodu potenciálního vlivu na fungování vnitřního trhu odůvodnit spíše nutnost přijmout společný soubor pravidel než ponechat řešení na vnitrostátní úrovni. Určitý členský stát by měl mít možnost přijmout další vnitrostátní opatření pro oznamování podobné povahy, avšak žádné informace získané nad rámec toho, co je předmětem oznamování podle této směrnice, by neměly být automaticky sdělovány příslušným orgánům ostatních členských států. Tyto informace by mohly být vyměňovány na žádost nebo z vlastního podnětu v souladu s platnými pravidly.

- (11) S přihlédnutím k tomu, že oznamovaná uspořádání by měla mít přeshraniční rozměr, bylo by důležité vyměňovat si příslušné informace s daňovými orgány v jiných členských státech s cílem zajistit maximální účinnost této směrnice v odrazování od postupů agresivního daňového plánování. Mechanismus pro výměnu informací v souvislosti s předběžnými daňovými rozhodnutími s přeshraničním prvkem a předběžnými posouzeními převodních cen by se měl rovněž použít s cílem vyhovět povinné a automatické výměně oznámených informací mezi daňovými orgány v Unii o přeshraničních uspořádáních, která jsou potenciálně agresivním daňovým plánováním.
- (12) Za účelem usnadnění automatické výměny informací a zvýšení efektivního využívání zdrojů by k výměnám informací mělo docházet prostřednictvím společné komunikační sítě (CCN), kterou vyvinula Unie. V této souvislosti by se informace zaznamenávaly v zabezpečeném centrálním rejstříku pro správní spolupráci v oblasti daní. Členské státy by také měly mít povinnost provést řadu praktických opatření, včetně opatření pro standardizaci sdělování všech požadovaných informací vytvořením standardního formuláře. Tato opatření by měla rovněž zahrnovat specifikaci jazykových požadavků na předpokládanou výměnu informací a na související modernizaci sítě CNN.

- (13) Za účelem minimalizace nákladů a administrativní zátěže pro daňové správy i pro zprostředkovatele a v zájmu zajištění účinnosti této směrnice při odrazování od postupů agresivního daňového plánování by rozsah automatické výměny informací ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat, v rámci Unie měl být v souladu s mezinárodním vývojem. Měl by být zaveden specifický charakteristický znak, který by umožňoval zabývat se uspořádáními navrženými s cílem obcházet oznamovací povinnost zahrnující automatickou výměnu informací. Po účely tohoto charakteristického znaku by se mělo k dohodám o automatické výměně informací o finančních účtech v rámci společného standardu pro oznamování přistupovat stejně jako k oznamovacím povinnostem stanoveným v čl. 8 odst. 3a směrnice Rady 2014/107/EU a v příloze I uvedené směrnice. Při provádění částí této směrnice týkajících se uspořádání pro obcházení společného standardu pro oznamování a uspořádání zahrnujících právnické osoby nebo právní uspořádání či jakékoli jiné obdobné struktury by měly mít členské státy možnost využít výsledky práce OECD, konkrétně pak její modelová pravidla povinného poskytování informací za účelem řešení uspořádání pro vyhýbání se společnému standardu pro oznamování a neprůhledných offshorových struktur a komentář k těmto pravidlům, a to jako zdroj příkladů nebo výkladu, s cílem zajistit jednotnost při uplatňování napříč členskými státy, v rozsahu, v jakém jsou tyto texty v souladu s právem Unie.

- (14) Přestože přímé daně zůstávají v pravomoci členských států, je výhradně pro účely jasného vymezení působnosti charakteristického znaku vztahujícího se na uspořádání s přeshraničními transakcemi, která by měli podle směrnice 2011/16/EU zprostředkovatelé nebo případně daňoví poplatníci oznamovat a o kterých by si měly příslušné orgány automaticky vyměňovat informace, vhodné odkázat na nulovou nebo téměř nulovou sazbu daně z příjmů právnických osob. Dále je vhodné připomenout, že na přeshraniční uspořádání agresivního daňového plánování, jejichž hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů je získání daňové výhody, která maří předmět nebo účel příslušného daňového práva, se vztahuje obecné pravidlo proti zneužívání uvedené v článku 6 směrnice Rady (EU) 2016/1164¹.
- (15) Pro zlepšení účinnosti této směrnice, by členské státy měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních pravidel, kterými se tato směrnice provádí. Takto stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.

¹ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

- (16) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění této směrnice, zejména pokud jde o automatickou výměnu informací mezi daňovými orgány, by měla být Komisi svěřena prováděcí pravomoc přijmout standardní formulář s omezeným počtem prvků, včetně jazykových režimů. Ze stejného důvodu by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci přijímat potřebná praktická opatření pro modernizaci centrálního rejstříku pro správní spolupráci v oblasti daní. Tyto pravomoci by se měly vykonávat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011. s. 13).

- (17) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹. Každé zpracování osobních údajů uskutečněné v rámci této směrnice musí být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES² a nařízením (ES) č. 45/2001.
- (18) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (19) Jelikož cíle této směrnice, totiž zlepšení fungování vnitřního trhu odražením od používání přeshraničních uspořádání agresivního daňového plánování, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, neboť se cíleně zaměřuje na schémata vyvinutá pro potenciální získání výhod z neefektivností trhu, jež mají svůj původ ve vzájemném působení rozdílných vnitrostátních pravidel, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle, zejména s přihlédnutím k tomu, že je omezena na přeshraniční uspořádání týkající se buď více než jednoho členského státu, nebo některého členského státu a třetí země.
- (20) Směrnice 2011/16/EU by tudíž měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2011/16/EU se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) bod 9 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) pro účely čl. 8 odst. 1 a článků 8a, 8aa a 8ab systematické sdělování předem určených informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech. Pro účely čl. 8 odst. 1 se dostupnými informacemi rozumějí informace v daňových záznamech sdělujícího členského státu, které jsou dostupné v souladu s postupy pro shromažďování a zpracovávání informací v daném členském státě;“,

ii) v prvním pododstavci se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) pro účely jiných ustanovení této směrnice než článků 8 odst. 1 a 3a a článků 8a, 8aa a 8ab systematické sdělování předem určených informací podle písmen a) a b) tohoto bodu.“;

iii) v druhém pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Zvýrazněné termíny použité v čl. 8 odst. 3a, čl. 8 odst. 7a, čl. 21 odst. 2, čl. 25 odst. 2 a 3 a příloze IV, je třeba chápat ve smyslu odpovídajících definic obsažených v příloze I. Zvýrazněné termíny použité v článku 8aa a příloze III je třeba chápat ve smyslu odpovídajících definic obsažených v příloze III.“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

„18. „přeshraničním uspořádáním“ uspořádání týkající se buď více než jednoho členského státu, nebo členského státu a třetí země, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) ne všichni účastníci uspořádání jsou pro daňové účely rezidenty ve stejné jurisdikci;
- b) jeden nebo více účastníků uspořádání jsou současně pro daňové účely rezidenty ve více než jedné jurisdikci;
- c) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává podnikatelskou činnost v jiné jurisdikci prostřednictvím stálé provozovny, která se nachází v této jiné jurisdikci, a dané uspořádání představuje veškerou podnikatelskou činnost této stálé provozovny nebo její část;

- d) jeden nebo více účastníků uspořádání vykonává činnost v jiné jurisdikci, aniž je pro daňové účely rezidentem v této jurisdikci nebo v ní zřídil stálou provozovnu;
- e) toto uspořádání má možný dopad na automatickou výměnu informací nebo identifikaci skutečných majitelů.

Pro účely bodů 18 až 25 tohoto článku, článku 8ab a přílohy IV zahrnuje pojem uspořádání rovněž sérii uspořádání. Uspořádání může zahrnovat více než jeden krok nebo část;

- 19. „přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat“, jakékoli přeshraniční uspořádání, které obsahuje alespoň jeden z charakteristických znaků uvedených v příloze IV;
- 20. „charakteristickým znakem“ vlastnost nebo rys přeshraničního uspořádání, jež jsou indikátory potenciálního rizika vyhýbání se daňovým povinnostem, jak jsou vyjmenovány v příloze IV;
- 21. „zprostředkovatelem“ jakákoli osoba, která přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, navrhuje, nabízí na trhu, organizuje nebo ho zpřístupňuje pro jeho zavedení nebo řídí zavedení takového uspořádání.

Rozumí se jím rovněž jakákoli osoba, která vzhledem k příslušným skutečnostem a okolnostem a na základě dostupných informací a příslušných odborných znalostí a porozumění, jež jsou k poskytování těchto služeb nezbytné, ví, že se zavázala poskytnout přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství, pokud jde o návrh, nabízení na trhu nebo organizaci přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, jeho zpřístupňování pro zavedení nebo řízení jeho zavedení, nebo by tuto znalost od ní bylo možné odůvodněně očekávat. Jakákoli osoba má právo doložit, že nevěděla, že se účastnila přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, a že nebylo možné od ní tuto znalost odůvodněně očekávat. Za tímto účelem může tato osoba odkázat na veškeré příslušné skutečnosti a okolnosti i na dostupné informace a své příslušné odborné znalosti a porozumění.

Aby osoba byla zprostředkovatelem, musí splňovat alespoň jednu z těchto doplňujících podmínek:

- a) být pro daňové účely rezidentem v členském státě;
- b) mít stálou provozovnu v členském státě, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;
- c) být zapsána v obchodním rejstříku členského státu nebo se řídit jeho právem;

- d) být registrovaná v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb v členském státě;
22. „příslušným daňovým poplatníkem“ jakákoli osoba, jíž je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení nebo jež je připravena přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zavést nebo uskutečnila první krok v jeho zavedení;
23. „přidruženým podnikem“ pro účely článku 8ab osoba, která je propojena s jinou osobou nejméně jedním z těchto způsobů:
- a) osoba se podílí na řízení jiné osoby tím, že je schopna na ni uplatňovat významný vliv;
 - b) osoba se podílí na kontrole jiné osoby tím, že drží více než 25 % hlasovacích práv;
 - c) osoba se podílí na kapitálu jiné osoby prostřednictvím vlastnického práva, které přímo nebo nepřímo překračuje 25 % kapitálu;
 - d) osoba má nárok na 25 % zisku jiné osoby nebo více.

Pokud se na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku téže osoby podílí ve smyslu uvedeném v písmenech a) až d) více než jedna osoba, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pokud se stejné osoby podílí ve smyslu uvedeném v písmenech a) až d) na řízení, kontrole, kapitálu nebo zisku více než jedné osoby, považují se za přidružené podniky všechny dotčené osoby.

Pro účely tohoto bodu se s osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba.

V případě nepřímých účastí se splnění požadavků podle písmene c) určí vynásobením držných podílů na jednotlivých úrovních hierarchie. U osoby, která drží více než 50 % hlasovacích práv, se má za to, že drží 100 %.

Fyzická osoba, její manžel nebo manželka a příbuzní v řadě přímé se považují za jedinou osobu;

24. „uspořádáním určeným k nabízení na trhu“ přeshraniční uspořádání, které je navrženo, nabízeno na trhu připraveno k zavedení nebo je zpřístupněno pro zavedení, aniž potřebuje podstatnou úpravu;
25. „individualizovaným uspořádáním“ jakékoli přeshraniční uspořádání, které není uspořádáním určeným k nabízení na trhu.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 8ab

Rozsah a podmínky povinné automatické výměny informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval podávání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, jež jsou jim známy, jež mají v držení nebo pod svou kontrolou, příslušným orgánům do 30 dní počínaje:
 - a) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení, nebo
 - b) dnem následujícím poté, co je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, připraveno k zavedení, nebo

- c) dnem, kdy byl uskutečněn první krok v zavedení přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, podle toho,

co nastane jako první.

Bez ohledu na první pododstavec je od zprostředkovatelů uvedených v čl. 3 bodě 21 druhém pododstavci vyžadováno podávání informací do 30 dní počínaje dnem následujícím poté, co poskytl přímo či prostřednictvím dalších osob podporu, pomoc nebo poradenství.

- 2. V případě uspořádání určených k nabízení na trhu přijmou členské státy nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadovaly pravidelné podávání zpráv jednou za tři měsíce s aktualizacemi obsahujícími nové informace, které se mají oznamovat podle odst. 14 písm. a), d), g) a h) a které se objevily od podání poslední zprávy.
- 3. Je-li zprostředkovatel povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze v členském státě, který je na následujícím seznamu uveden jako první:
 - a) členský stát, kde je zprostředkovatel rezidentem pro daňové účely;

- b) členský stát, kde má zprostředkovatel stálou provozovnu, jejímž prostřednictvím jsou služby ve vztahu k danému uspořádání poskytovány;
 - c) členský stát, kde je zprostředkovatel zapsán v obchodním rejstříku nebo jehož právem se řídí;
 - d) členský stát, kde je zprostředkovatel registrován v profesním sdružení týkajícím se právních, daňových nebo poradenských služeb.
4. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 3 je zprostředkovatel od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace podal v jiném členském státě.
5. Každý členský stát může přijmout nezbytná opatření, aby zprostředkovatelé měli právo na zproštění povinnosti podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, jestliže by tato oznamovací povinnost představovala porušení zákonné profesní mlčenlivosti podle vnitrostátního práva daného členského státu. Za takové situace přijme každý členský stát nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů vyžadoval neprodlené informování jakéhokoli jiného zprostředkovatele, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušného daňového poplatníka o jeho oznamovací povinnosti podle odstavce 6.

Zprostředkovatelé mohou mít právo na zproštění povinností podle prvního pododstavce pouze v rozsahu, v jakém působí v mezích příslušných vnitrostátních právních předpisů, které vymezují jejich profesi.

6. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci bez zprostředkovatele, nebo pokud zprostředkovatel informuje příslušného daňového poplatníka či jiného zprostředkovatele o uplatnění zproštění povinnosti podle odstavce 5, měl povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, další informovaný zprostředkovatel, nebo pokud takový zprostředkovatel není, příslušný daňový poplatník.
7. Příslušný daňový poplatník, jenž má oznamovací povinnost, podá informace do 30 dní počínaje dnem následujícím poté, co mu je přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, zpřístupněno pro zavedení nebo je připraveno k zavedení tímto příslušným daňovým poplatníkem nebo byl uskutečněn první krok v jeho zavedení ve vztahu k příslušnému daňovému poplatníkovi, podle toho, co nastane jako první.

Je-li příslušný daňový poplatník povinen podat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, příslušným orgánům více než jednoho členského státu, podávají se tyto informace pouze příslušným orgánům členského státu, který je na následujícím seznamu uveden jako první:

- a) členský stát, kde je příslušný daňový poplatník rezidentem pro daňové účely;
 - b) členský stát, kde má příslušný daňový poplatník stálou provozovnu, jež má z uspořádání prospěch;
 - c) členský stát, kde příslušný daňový poplatník obdrží příjem nebo vytváří zisk, přestože není rezidentem pro daňové účely a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě;
 - d) členský stát, kde příslušný daňový poplatník vykonává činnost, přestože není pro daňové účely rezidentem a nemá stálou provozovnu v žádném členském státě.
8. V případě vícečetné oznamovací povinnosti podle odstavce 7 je příslušný daňový poplatník od povinnosti podávat informace osvobozen, pokud v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že stejné informace byly podány v jiném členském státě.

9. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v situaci více než jednoho zprostředkovatele měli povinnost podávat informace o přeshraničním uspořádání, které se má oznamovat, všichni zprostředkovatelé účastníci se téhož přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat.

Od povinnosti podávat informace je zprostředkovatel osvobozen pouze v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 14 již podal jiný zprostředkovatel.

10. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby v případě, že oznamovací povinnost má příslušný daňový poplatník a příslušných daňových poplatníků je více, podával informace v souladu s odstavcem 6 příslušný daňový poplatník, který je na následujícím seznamu uveden jako první:

- a) příslušný daňový poplatník, jenž přeshraniční uspořádání, které se má oznamovat, dohodl se zprostředkovatelem;
- b) příslušný daňový poplatník, jenž řídí zavedení uspořádání.

Od povinnosti podávat informace je příslušný daňový poplatník osvobozen v rozsahu, v jakém v souladu s vnitrostátním právem prokáže, že tytéž informace podle odstavce 14 již podal jiný příslušný daňový poplatník.

11. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k vyžadování toho, aby každý příslušný daňový poplatník podával orgánu daňové správy informace o využívání daného uspořádání v každém roce, kdy dané uspořádání využívá.
12. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby od zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků vyžadoval podání informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat a jejichž první krok byl zaveden mezi dnem vstupu této směrnice v platnost a dnem její použitelnosti. Informace o těchto přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat, podají zprostředkovatelé a případně příslušní daňoví poplatníci do 31. srpna 2020.
13. Příslušný orgán členského státu, kde byly podány informace podle odstavců 1 až 12 tohoto článku, sdělí prostřednictvím automatické výměny informace uvedené v odstavci 14 tohoto článku příslušným orgánům všech ostatních členských států v souladu s praktickými opatřeními přijatými podle článku 21.

14. Informace, jež má příslušný orgán členského státu sdělovat podle odstavce 13, v závislosti na daném případě zahrnují:
- a) identifikační údaje zprostředkovatelů a příslušných daňových poplatníků, včetně jejich jména, data a místa narození (v případě fyzických osob), rezidenství pro daňové účely, daňového identifikačního čísla (DIČ), a případně osob, které jsou přidruženými podniky příslušného daňového poplatníka;
 - b) podrobné informace o charakteristických znacích uvedených v příloze IV, v jejichž důsledku se má přeshraniční uspořádání oznamovat;
 - c) shrnutí obsahu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat, včetně odkazu na označení, pod nímž je obecně známo, pokud existuje, a popis příslušných podnikatelských činností nebo uspořádání v obecných rysech, který nevede k vyzrazení obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství nebo obchodního postupu, ani k vyzrazení informací, které by odporovalo veřejnému pořádku;
 - d) datum, kdy byl nebo bude učiněn první krok v zavedení přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;

- e) podrobné informace o vnitrostátních ustanoveních, jež jsou základem přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;
 - f) hodnotu přeshraničního uspořádání, které se má oznamovat;
 - g) identifikaci členského státu příslušného daňového poplatníka nebo poplatníků a veškerých dalších členských států, jež mohou být přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, dotčeny;
 - h) identifikační údaje případné další osoby v členském státě, jež může být dotčena přeshraničním uspořádáním, které se má oznamovat, s informací o tom, se kterými členskými státy je dotčená osoba spojena.
15. Ze skutečnosti, že orgány daňové správy jsou nečinné ve vztahu k přeshraničnímu uspořádání, které se má oznamovat, nelze vyvozovat potvrzení platnosti nebo daňového zacházení ve vztahu k takovému uspořádání.
16. K usnadnění výměny informací podle odstavce 13 tohoto článku přijme Komise praktická opatření nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro standardizaci sdělování informací podle odstavce 14 tohoto článku, jako součást postupu pro stanovení standardního formuláře podle čl. 20 odst. 5.
17. Komise nemá přístup k informacím uvedeným v písmenech a), c) a h) odstavce 14.

18. Automatická výměna informací se uskuteční do jednoho měsíce od konce čtvrtletí, v němž byly informace podány. První informace musí být sděleny do 31. října 2020.“

3) V článku 20 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Komise přijme postupem podle čl. 26 odst. 2 standardní formuláře, včetně jazykového režimu, v těchto případech:

- a) pro automatickou výměnu informací o předběžných daňových rozhodnutích s přeshraničním prvkem a předběžných posouzeních převodních cen podle článku 8a před 1. lednem 2017;
- b) pro automatickou výměnu informací o přeshraničních uspořádáních, která se mají oznamovat podle článku 8ab, před 30. červnem 2019.

Tyto standardní formuláře nesmí být rozšířeny nad rámec prvků výměny informací uvedených v čl. 8a odst. 6 a čl. 8ab odst. 14 a dalších souvisejících oblastí spojených s těmito prvky nutných pro dosažení cílů článků 8a a 8ab.

Jazykové režimy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce nebrání členským státům ve sdělování informací podle článků 8a a 8ab v kterémkoli z úředních jazyků Unie. Uvedené jazykové režimy však mohou stanovit, že se klíčové prvky těchto informací zasílají rovněž v jiném úředním jazyce Unie.“

4) V článku 21 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Do 31. prosince 2017 vyvine Komise zabezpečený centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8a odst. 1 a 2 zaznamenávají informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

Do 31. prosince 2019 vyvine Komise zabezpečený centrální rejstřík členských států pro správní spolupráci v oblasti daní, ve kterém se v zájmu zajištění automatické výměny stanovené v čl. 8ab odst. 13, 14 a 16 zaznamenávají informace, jež mají být sdělovány podle uvedených odstavců, a zajistí jeho technickou a logistickou podporu.

K informacím zaznamenaným v tomto rejstříku mají přístup příslušné orgány všech členských států. Komise má k informacím zaznamenaným v tomto rejstříku rovněž přístup, avšak s omezeními stanovenými v čl. 8a odst. 8 a v čl. 8ab odst. 17. Komise přijme nezbytná praktická opatření postupem podle čl. 26 odst. 2.

Dokud nebude tento zabezpečený centrální rejstřík v provozu, provádí se automatická výměna stanovená v čl. 8a odst. 1 a 2 a čl. 8ab odst. 13, 14 a 16 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a platnými praktickými opatřeními.“

5) V článku 23 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy předávají Komisi roční hodnocení účinnosti automatické výměny informací podle článků 8, 8a, 8aa a 8ab a sdělují jí dosažené praktické výsledky. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme formu a podmínky předávání tohoto ročního hodnocení. Tyto prováděcí akty se přijímají postupem podle čl. 26 odst. 2.“

6) Článek 25a se nahrazuje tímto:

„Článek 25a

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a týkajících se článků 8aa a 8aaa a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

7) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Podávání zpráv

1. Každých pět let od 1. ledna 2013 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice.
2. Každé dva roky od 1. července 2020 vyhodnotí členské státy a Komise relevantnost přílohy IV a Komise předloží Radě zprávu. Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.“

8) Doplnuje se příloha IV, jejíž znění je uvedeno v příloze této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2019. Neprodleně o nich informují Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IV

CHARAKTERISTICKÉ ZNAKY

Část I. Test hlavního přínosu

Obecné charakteristické znaky v kategorii A a specifické charakteristické znaky v kategorii B a v odst. 1 písm. b) bodě i) a písm. c) a d) kategorie C lze vzít v úvahu, pouze pokud splňují „test hlavního přínosu“.

Testu se vyhoví, bude-li možné stanovit, že hlavním přínosem nebo jedním z hlavních přínosů, které s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a okolnosti může určitá osoba přiměřeně očekávat, že z určitého uspořádání vyplynou, je získání daňové výhody.

V kontextu charakteristického znaku v odstavci 1 kategorie C nemůže přítomnost podmínek uvedených v odst. 1 písm. b) bodě i), písm. c) nebo písm. d) kategorie C sama o sobě zakládat důvod k vyvození závěru, že určité uspořádání splňuje test hlavního přínosu.

Část II. Kategorie charakteristických znaků

A. Obecné charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

1. Uspořádání, kdy se příslušný daňový poplatník nebo účastník příslušného uspořádání zaváže, že bude dodržovat podmínku důvěrnosti, která od něho může vyžadovat, aby ve vztahu k jiným zprostředkovatelům nebo daňovým orgánům neposkytl informace o tom, jak by určité uspořádání mohlo zajistit daňovou výhodu.
2. Uspořádání, kdy má zprostředkovatel nárok na obdržení odměny (nebo podílu, úhrady finančních nákladů nebo jiných poplatků) za příslušné uspořádání a tato odměna se stanoví s odkazem na:
 - a) výši daňové výhody získané z příslušného uspořádání; nebo
 - b) to, zda je z příslušného uspořádání skutečně získána daňová výhoda. To by zahrnovalo povinnost zprostředkovatele odměnu zčásti nebo zcela vrátit, pokud by zamýšlené daňové výhody získané z příslušného uspořádání nebylo zčásti nebo zcela dosaženo.
3. Uspořádání, které podstatně standardizovalo dokumentaci nebo strukturu a je k dispozici více než jednomu příslušnému daňovému poplatníkovi, aniž by pro zavedení potřebovalo podstatnou úpravu.

B. Specifické charakteristické znaky spojené s testem hlavního přínosu

1. Uspořádání, v rámci něhož účastník příslušného uspořádání podniká vykonstruované kroky, které sestávají z pořízování ztrátové společnosti, ukončení hlavní činnosti takové společnosti a využití jejích ztrát s cílem snížit svou daňovou povinnost, mj. převodem takových ztrát do jiné jurisdikce nebo urychlením uplatňování takových ztrát.
2. Uspořádání, které má za účinek převedení příjmu na majetek, dary nebo jiné kategorie příjmů zdaňovaných nižší sazbou nebo od daně osvobozených.
3. Uspořádání zahrnující kruhové transakce, které mají za následek pohyb aktiv v kruhu, zejména prostřednictvím zapojení vložených subjektů bez jiné primární komerční funkce nebo transakcí, které se vzájemně započítávají nebo ruší nebo mají jiné podobné vlastnosti.

C. Specifické charakteristické znaky týkající se přeshraničních transakcí

1. Uspořádání, která zahrnují odpočitatelné přeshraniční platby provedené mezi dvěma nebo více přidruženými podniky, přičemž dochází přinejmenším k jedné z těchto situací:
 - a) příjemce není rezidentem pro daňové účely v žádné daňové jurisdikci;

- b) ačkoli je příjemce rezidentem pro daňové účely v určité jurisdikci, tato jurisdikce buď:
 - i) neukládá žádnou daň z příjmů právnických osob, nebo takovou daň ukládá s nulovou nebo téměř nulovou sazbou, nebo
 - ii) je zařazena na seznamu jurisdikcí třetích zemí, které byly kolektivně členskými státy nebo v rámci OECD vyhodnoceny jako nespolupracující;
 - c) příjemce platby využívá výhodu úplného osvobození od daně v jurisdikci, v níž je příjemce rezidentem pro daňové účely;
 - d) při platbě daně se využívají výhody z preferenčního daňového režimu v jurisdikci, v níž je příjemce rezidentem pro daňové účely.
2. Odpočty za stejné odpisování aktiva jsou uplatňovány ve více než jedné jurisdikci.
 3. Osvobození od dvojího zdanění, pokud jde o stejnou položku příjmu nebo kapitálu, je uplatňováno ve více než jedné jurisdikci.
 4. Existuje určité uspořádání, které zahrnuje převody aktiv a v němž je významný rozdíl v částce považované za splatnou ve formě protiplnění za aktiva v dotčených jurisdikcích.

D. Specifické charakteristické znaky týkající se automatické výměny informací a skutečného vlastnictví

1. Uspořádání, jehož účinkem může být narušení oznamovací povinnosti podle právních předpisů provádějících unijní právo nebo rovnocenné dohody o automatické výměně informací o **finančních účtech**, včetně dohod se třetími zeměmi, nebo jež využívá absence takových právních předpisů nebo dohod. Tato uspořádání zahrnují alespoň:
 - a) využití účtu, produktu nebo investice, které nejsou finančním účtem nebo jejichž účelem není být **finančním účtem**, avšak které mají rysy významně podobné rysům **finančního účtu**;
 - b) převod **finančních účtů** nebo aktiv do jurisdikcí nebo využití jurisdikcí, které nejsou vázány automatickou výměnou informací o **finančních účtech** se státem, ve kterém je příslušný daňový poplatník považován za rezidenta;
 - c) překlasifikování příjmu a majetku na produkty nebo platby, které nepodléhají automatické výměně informací o **finančních účtech**;
 - d) převod nebo konverzi **finanční instituce** nebo **finančního účtu** nebo jejich aktiv na **finanční instituci** nebo **finanční účet** nebo aktiva nepodléhající oznamování v rámci automatické výměny informací o **finančních účtech**;

- e) využití právních subjektů, uspořádání nebo struktur, jež eliminují nebo jejichž účelem je eliminovat oznamování jednoho nebo více majitelů účtu nebo ovládajících osob v rámci automatické výměny informací o **finančních účtech**;
 - f) uspořádání, která narušují postupy náležité péče používané **finančními institucemi** s cílem dodržet jejich závazky oznamování informací o **finančních účtech** nebo využívají slabiny těchto postupů, včetně využívání jurisdikcí s neadekvátními nebo oslabenými režimy vymáhání právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz nebo jurisdikcí s oslabenými požadavky na transparentnost pro právnické osoby nebo právní uspořádání.
2. Uspořádání zahrnující netransparentní právní řetězec nebo netransparentní řetězec skutečných majitelů využívající osoby, právní uspořádání nebo struktury,
- a) které nevykonávají významnou ekonomickou aktivitu doloženou přiměřeným personálem, vybavením, aktivy a prostorami a
 - b) které jsou zapsány v obchodním rejstříku, řízeny, jsou rezidenty, jsou ovládány nebo usazeny v jakékoli jurisdikci jiné než jurisdikci, ve které jeden nebo více skutečných majitelů aktiv držených takovými osobami jsou považováni za rezidenty, právními uspořádáními nebo strukturami a
 - c) ve kterých nelze identifikovat skutečné majitele takových osob, právních uspořádání nebo struktur, jak je vymezeno ve směrnici (EU) 2015/849.

E. Specifické charakteristické znaky týkající se převodních cen

1. Uspořádání zahrnující využití jednostranných pravidel bezpečného přístavu.
2. Uspořádání zahrnující převod těžko ocenitelných nehmotných aktiv. Pojem „těžko ocenitelných nehmotných aktiv“ zahrnuje nehmotná aktiva nebo práva zahrnutá v nehmotných aktivech, pro něž v době jejich převodu mezi přidruženými podniky:
 - a) neexistují žádná srovnatelná aktiva a
 - b) v době uzavření transakce jsou odhady budoucích peněžních toků nebo příjmů očekávaných z převáděného nehmotného aktiva nebo předpoklady použité při oceňování tohoto nehmotného aktiva vysoce nejisté, tudíž je obtížné předvídat míru konečného úspěchu nehmotného aktiva v okamžiku převodu.
3. Uspořádání zahrnující vnitroskupinový přeshraniční převod funkcí nebo rizik nebo aktiv, pokud je v období tří let po převodu předpokládán roční zisk před úroky a zdaněním (EBIT) u převodce nebo převodců nižší než 50 % předpokládaného ročního EBIT, jehož by tento převodce dosáhl nebo tito převodci dosáhli, kdyby k uvedenému převodu nedošlo.“